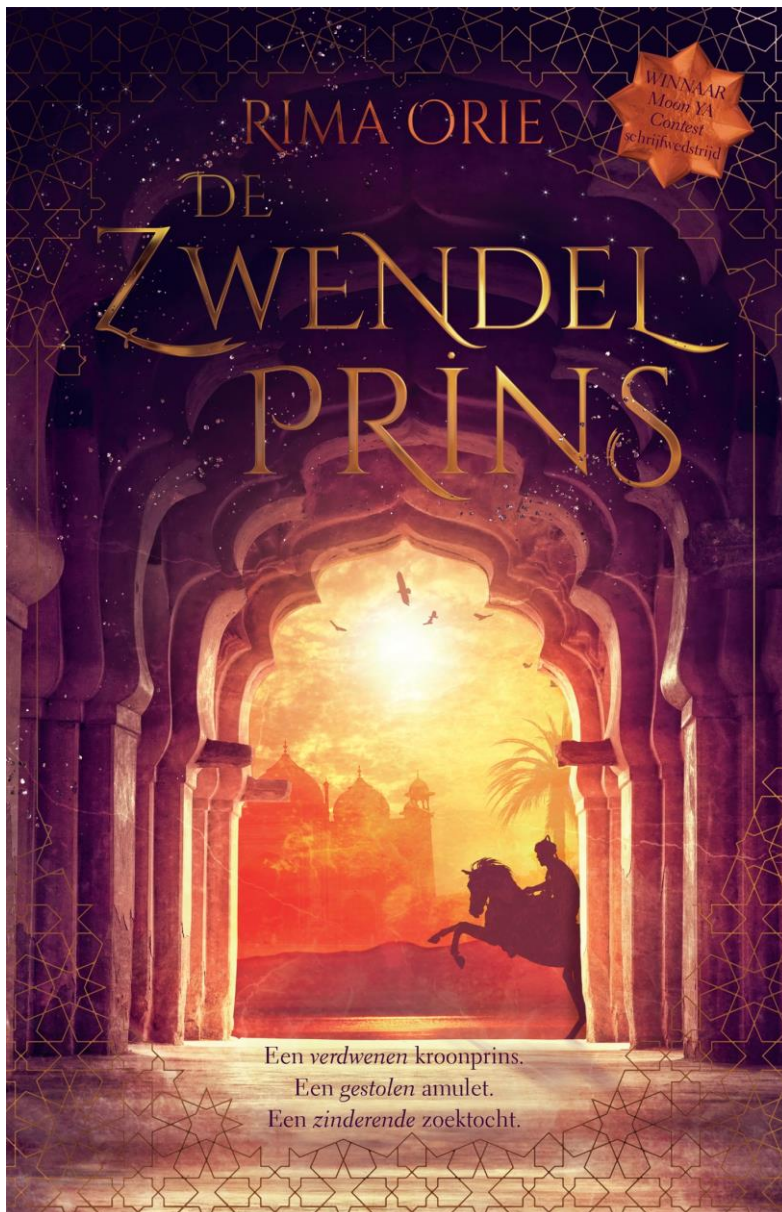

De Zwendelprins

Rima Orie

Handleiding voor leesclubs

Geschreven door Paulien Sigmans

In opdracht van Bibliotheek Gelderland Zuid

De Zwendelprins

Rima Orië

Korte bespreking van het boek

Als nieuwsgierige keukenhulp is de 17-jarige Simran op de hoogte van de meest kleurrijke verhalen en de smerigste roddels die er in het paleis de ronde doen. Toch is er slechts één verhaal dat zowel haar als de rest van de bevolking van Surya in de ban houdt: de mysterieuze verdwijning van de kroonprins. Tot er, twintig jaar na zijn verdwijning, een prins uit het Noorden bij het paleis verschijnt met de belofte de kroonprins terug te vinden. Zal het deze mysterieuze prins lukken? Of heeft zijn bezoek een heel ander doel?

(www.ikvindlezenleuk.nl)

Discussiepunten

Vooraf

- Toen je het boek voor het eerst zag en nog niets gelezen had, wat dacht je toen dat het voor een boek was?
- Wat vind je van het boek en waarom? (wat voor gevoel riep het bij je op?)
- Wat roept de titel bij je op?
- Past de cover bij de inhoud van het boek? Waarom wel of niet?

Auteur

- Weet je iets over de schrijver? (hoe oud is zij/denk je dat zij is, heeft zij een relatie/kinderen, etc.)
- Waarom zou de schrijver dit boek hebben geschreven?
- Dit is het debuut van Rima Orië, dus haar eerste boek. Kijk je daardoor anders naar dit boek?

Inhoud

- Is het boek goed te begrijpen?
- Zijn er nog zaken onduidelijk? Welke fragmenten vond je moeilijk?
- Wat zou de meest korte samenvatting zijn die je van dit verhaal kunt geven?

Analyse

- Wie is de hoofdpersoon? Leer je de hoofdpersoon zelf goed kennen? Maakt de hoofdpersoon een ontwikkeling door? Welke?
- Hoe zou je de karakters van de belangrijkste personages beschrijven?
- Het boek speelt in een andere, niet-bestaande wereld. Is deze wereld volgens jou geloofwaardig neergezet, zonder tegenstrijdigheden of onduidelijkheden bijvoorbeeld?
- Zou het boek zich ook op een andere plaats kunnen afspelen? Waarom wel of niet?
- Hoeveel tijd gaat er voorbij in het boek? Zijn er flashbacks of is het chronologisch verteld? Wat is het effect hiervan?
- Welk perspectief herken je in het boek? Is dit een betrouwbaar perspectief?
- Vind je de titel goed gekozen? Waarom?
- Hoe is het boek opgebouwd? Wat is het effect hiervan?
- Heeft het boek een open of gesloten einde? Waarom?
- Hoe zou je de schrijfstijl van dit boek karakteriseren (bijvoorbeeld: modern of ouderwets taalgebruik, veel of weinig dialogen, veel of weinig beschrijvingen, enzovoorts)?
- Welke terugkerende elementen (motieven) herken je in het boek? Waarom is daarvoor gekozen, denk je?
- Heeft het boek een boodschap? Wat is die dan? Wat vind je van die boodschap?
- Bij welk genre zou je dit boek indelen? Waarom?

Herkenbaarheid/eigen mening

- Welk personage boeide je het meest?
- Kon je iets van jezelf herkennen in een van de personages? In welk personage? Wat dan?
- Wat vind je een leuk of interessant fragment uit het verhaal? (waarom juist dit stuk?)
- Kun jij je in het verhaal verplaatsen of zijn bepaalde situaties herkenbaar voor jezelf? Heb je zelf zoiets meegemaakt?
- Ben je door het boek over bepaalde dingen gaan nadenken? (of anders gaan denken?)
- Zou je iets aan het verhaal veranderen, als jij het boek zou hebben geschreven?
- Wat is je opgevallen in het verhaal?
- Ken je andere boeken die hierop lijken?
- Zijn je woorden of zinnen opgevallen die je mooi vond? Of juist lelijk?
- Is dit een boek om vlug te lezen of juist langzaam?
- Aan wat voor soort leerling zou je dit boek aanraden en waarom?
- Is dit boek goed te verfilmen? Waarom wel/niet?
- Wat vind jij van boeken lezen? Is dat belangrijk of juist niet? Waardoor zou jij (nog meer) gaan lezen?

Verdiepende vragen

- Welke keuze van Simran vond je de meest dappere keuze? Waarom?
- Ken je een film of serie die speelt in een wereld vergelijkbaar met de wereld in De Zwendelprins? Wat zijn overeenkomsten en verschillen?
- Het boek kent veel schuingedrukte woorden uit een andere taal. Aan het einde staat daarom ook een begrippenlijst. Vind je het een mooie aanvulling dat deze woorden gebruikt worden, of onderbreken ze voor jou je leesflow?
- Welke scène uit het boek zou je groots in beeld brengen als jij een film van dit boek mocht maken?
- In dit boek komen regelmatig man-vrouwverhoudingen naar voren. In welke situaties? Wat vind je ervan dat de schrijver hiervoor kiest?
- Welke verschillen zijn er tussen de koninkrijken Fengart en Surya? In welk koninkrijk zou jij liever wonen en waarom?
- Op pagina 250 zegt Anders: 'Uiteindelijk zijn we nergens veilig, nietwaar? Ik probeer alleen mijn eigen pad uit te kristalliseren. Mocht ik het leven laten, dan weet ik in elk geval dat het volgens mijn regels is gegaan. Ik heb hiervoor gekozen en ik heb mijn leven gemaakt tot wat het is. Dat is voor mij meer waard dan een lang leven.' Simran kijkt bijna jaloers naar deze manier van leven en denken. Waarom? En, hoe geldt dit voor jou? Kun jij je leven leiden zoals je wilt?
- Bhoomi is doof en spreekt gebarentaal. Wat vind je van de manier waarop Orië dit gegeven in het boek heeft uitgewerkt? Vind je dit een origineel idee?
- Op pagina 270 zegt Anders: 'Bhoomi heeft niet gelogen. Ze heeft het alleen verzwegen.' Wat vind jij van deze uitspraak? Is liegen anders dan verzwijgen? Waarom?
- De Zwendelprins speelt volgens Simran elke keer een andere rol. Hij wordt steeds bijna iemand anders. Is niet iedereen altijd een soort Zwendelprins? Wat denk jij?
- Op pagina 306 zegt Anders: 'En jij,' ging hij verder op mildere toon, 'bent niet Simran de keukenhulp omdat je zo geboren bent. Je bent het omdat de omgeving dat van je verwacht, omdat je zo bent opgevoed. Onze omgeving legt ons van alles op zonder dat we dat willen.' Dit speelt natuurlijk in de klassenmaatschappij waarin Simran leeft, maar speelt dit op een bepaalde manier ook bij jou, in Nederland?
- In het boek is een grote rol weggelegd voor een koninginnenpaar. Wat vind je van deze keuze?
- In hoeverre lijkt dit verhaal op de verhalen van Disney en DreamWorks? Leg je antwoord uit.
- In een recensie van Rosanne op www.geekish.nl staat dat De Zwendelprins een boek is waarin diversiteit een grote rol speelt. Ben je het met deze uitspraak eens? Waarom wel of niet?
- Vind je De Zwendelprins een sprookje? Waarom wel of niet?
- Hoe zit de amulet van Senzalwar er volgens jou uit?
- Welke mythische verhalen en dieren herken je in dit boek? Heeft het een meerwaarde dat Orië deze elementen in De Zwendelprins heeft verwerkt? Waarom?

- Op welk moment in het verhaal had je tegen Simran willen zeggen: 'Let goed op, want het lijkt erop dat je een verkeerde keuze gaat maken!'? Waarom op dat moment?
- Welke tip zou je de schrijver willen geven voor een volgend boek, afgaand op wat je in De Zwendelprins hebt gezien en gelezen?
- Wat vind je van het einde? Cliché of juist origineel? Leg je antwoord uit.
- Wat zou er kunnen gebeuren in een vervolg op dit boek?

Biografie – Rima Orie

Rima Orie (1994) is junior jurist en won de schrijfwedstrijd Moon YA Contest. Ze bouwde een grote fanschare op via schrijversplatforms Sweek.com en Wattpad. Met De Zwendelprins, haar sprookjesachtige debuut met invloeden uit haar eigen culturele achtergrond, hoopt ze lezers mee te nemen naar haar eigen, magische wereld.

(<https://www.uitgeverijmoon.nl/auteur/Rima-Orie-A7286.html>)

Interviews met Rima Orie

1. Ik beken ... met Rima Orie

Was het altijd je droom om schrijver te worden?

Vanaf mijn 14de wilde ik écht auteur worden – toen begreep ik ook daadwerkelijk wat het inhield – maar daarvoor wilde ik wel iets doen met schrijven. Ik wist alleen niet zo goed wat, haha. Ik had ook niet zozeer een beroep dat ik graag wilde worden. Oooh, nee, wacht, ik weet het alweer. Ik wilde drakenrijder worden. En een vuurstuurder of waterstuurder (firebender en waterbender klinken minder dubieus op de een of andere manier). Ernstig dat ik dat bijna vergeten was. Rond mijn 14de kwamen de iets saaiere beroepen als: mensenrechtenactivist, archeoloog en tekenares bij Disney. Een beetje veel, maar destijds dacht ik dat ik dit best allemaal kon doen. Gewoon een beetje doorzetten.

Heb je nog onafgewerkte manuscripten liggen waar je graag nog eens in zou willen duiken?

Ja! Na De Zwendelprins wil ik heel graag mijn 'levenswerk' afronden. Het is een YA sci-fi dat zich afspeelt in een land dat een mix is tussen een soort futuristisch Nederland en Japan, en waar 'supermensen' over de mensheid regeren. Ook heb ik nog een NA psychologische thriller liggen, een NA dystopische urban fantasy en een YA contemporary (hoewel ik hiervan nog niet veel van heb). Ik wil ook heel graag een nieuwe YA high fantasy schrijven, maar ik heb dit jaar nog geen tijd gehad om een concreet idee op papier te zetten. (Komt vast goed nu De Zwendelprins de wijde wereld in is gegaan).

Zijn er bepaalde zinnestelsels of uitdrukkingen die je vaak gebruikt in je boeken (en waar (proef)lezers je soms op wijzen)?

Heel toevallig had ik het hier laatst over op Twitter. Ik gebruik blijkbaar de zin 'hij/zij klemde zijn kaken op elkaar' ontzettend vaak in mijn manuscript en ik zat van '???' . Nooit geweten. Zelf had ik het idee dat mijn personages vaak naar elkaar 'kijken' (je weet wel: ze keek op, hij staarde haar aan, ze keken elkaar doordringend aan, ze voelde zijn blik op haar rusten, en ga zo maar door), maar nee, mijn personages zijn in plaats daarvan druk bezig hun tanden te vermalen.

Zijn er soms dingen die je zou willen veranderen aan een afgewerkt boek of ben je altijd tevreden?

Ik ben er zo eentje die lange tijd verhalen afschreef en er nooit meer naar omkeek, omdat ik het niet aankon om de fouten onder ogen te komen. Helaas behoor ik dus ook tot het eerste, maar tegelijkertijd weet ik wel dat het aan mijn humeur en inspiratie ligt hoe ik een scène wil hebben. Daardoor kan een scène die eerst goed was, na een dag weer verkeerd zijn. Zodra ik er niks meer aan kan veranderen, leg ik me echter erbij neer dat dit het eindresultaat is en ben ik tevreden. Ik sla het boek daarna ook niet meer open om te lezen, overigens, haha. Dan is het van jullie.

Wat heb je toen gedaan om jezelf wel trots te maken?

Mijn eerste versies zijn eigenlijk altijd wel versies waar ik niet trots op ben, dus de enige mogelijkheid om mezelf trots te maken is om ze te herschrijven en polijsten tot ik er wél trots op ben. En ik moet zeggen: tot dusver werkt het.

Wat is het advies dat je jezelf gegeven zou willen hebben in het begin van je schrijverscarrière?

Dat mensen alsnog mijn verhalen gaan lezen, zelfs als ik niet schrijf wat ik denk dat lezers leuk vinden. En dat het niet erg is om verschillende stijlen en genres uit te proberen, zelfs al lijkt een genre behoorlijk intimiderend (bijvoorbeeld high fantasy). Uiteindelijk komt het allemaal goed.

Wat vind je het moeilijkste aan het schrijfproces?

De losse eindjes aan elkaar knopen en in bepaalde scènes belangrijke vragen en antwoorden in dialogen verwerken zonder dat het geforceerd overkomt. Dialogen vloeien er meestal gewoon uit tijdens het schrijven, dus als ik ze dan moet herschrijven en stukken moet toevoegen, voelt het een beetje alsof ik een verkeerd puzzelstukje ergens in probeert te duwen.

Hoelang doe je erover om een boek te schrijven?

Voorheen deed ik ongeveer twee jaar over een verhaal met 80K woorden, maar De Zwendelprins – dat ongeveer 110K woorden heeft – rondde ik binnen een jaar af. Ik ben nog steeds aan het bijkomen van die prestatie, haha. Het breekt mijn hart dat ik zo'n trage slak ben als het om schrijven aankomt.

Wat moet een schrijver nog doen (behalve schrijven) waar lezers nooit over nadenken?

Social media onderhouden! Het klinkt misschien niet als een taak, maar je moet toch een beetje toegankelijk blijven voor je potentiële lezers, en ook wel hier en daar promoten, ofwel een 'online presence' hebben. Het is natuurlijk niet echt iets wat elke schrijver doet, maar het voelt wel een beetje verplicht tegenwoordig.

Zijn er boeken die je graag had geschreven (behalve Harry Potter)?

Te veel! Vicious van V.E. Schwab, Strange the Dreamer van Laini Taylor, Skyward van Brandon Sanderson en Six of Crows van Leigh Bardugo. Stuk voor stuk geweldig en toch allemaal zo verschillend.

Wat is het allerergste dat je kan overkomen als schrijver?

Toch wel dat je een verhaal helemaal hebt afgeschreven – gezwoegd tot het uiterste voor die 100K aan woorden – en de volgende dag ineens alles weg is. Aaah, ik moet er niet aan denken. Ik sla alles daarom ook duizend keer op uit angst dat dit een keer gebeurt.

Wat is het mooiste dat is gebeurd sinds je een schrijverscarrière bent begonnen?

Het winnen van de schrijfwedstrijd van uitgeverij Moon en Sweek. Daar ben ik nog steeds zó ongelooflijk blij mee. Ik weet nog dat ik twee weken lang met mijn hoofd in de wolken rondliep nadat ik op de shortlist terechtkwam en na de prijsuitreiking, tja, toen zweefde ik al helemaal. Nu denk ik er weer aan. Moment, ik droom weer even weg voor ik doorga met de rest van de vragen.

Wat staat er nog op je bucket list als het om schrijven gaat?

Ik wil héél graag dit jaar mijn 'levenswerk' afronden (of in elk geval het eerste deel ervan). Ik bedacht het verhaal op mijn 17de, dat is inmiddels alweer acht jaar geleden en het is altijd het verhaal geweest waar ik het meeste mee wilde zeggen (over een maatschappelijk probleem). En qua De Zwendelprins zou ik het fantastisch vinden om een keer een random boekenhandel in te glippen en stiekem – met goedkeuring van een medewerker – een stapel boeken te signeren voor toekomstige lezers. Maar dat geldt niet helemaal als schrijven, nietwaar? Hm, even denken. Ik wil ook heel graag mijn psychologische thriller afschrijven, want 1) het is een genre dat ik normaal niet schrijf, en 2) ik denk dat het meest hou van de personages in dat verhaal.

2 dilemma's

Zien dat lezers ezelsoren maken in je boeken of een een-ster-recensie moeten lezen.

Ezelsoren! Ik heb absoluut niets tegen ezelsoren, ook al zien mijn gekochte eruit alsof ze nieuw zijn. Sowieso weet ik niet in hoeverre ik recensies zal lezen nu De Zwendelprins uit is. Ik denk dat ik gewoon ga genieten van het enthousiasme en de recensies voor de lezers laat.

Voor altijd verliefd zijn op een van de personages die je gecreëerd hebt of de kat van de burens is je creepy stalker die je overal achtervolgt en aanvalt als je niet goed oplet.

Dat laatste! Verliefd zijn op een personage dat je zelf hebt gecreëerd voelt toch een beetje alsof je verliefd bent op jezelf, haha, en dat voelt niet goed. Ik vind mijn personages superleuk, maar ik kan niet verliefd op ze zijn (gelukkig).

[\(http://www.theconfessionofabooknerd.be/ik-beken-met-rima-orie/\)](http://www.theconfessionofabooknerd.be/ik-beken-met-rima-orie/)

2. #HĪVAN: Schrijver & auteur RIMA ORIE

Een paar maanden geleden kwam ik 'rimaoriebooks' tegen op Instagram. "Deze toffe vrouw moet wel heel erg van boeken houden – als het zelfs in haar social media naam staat", dacht ik. Even speuren leverde mij op dat zij zelfs een fantasy boek heeft geschreven genaamd: De zwendelprins.

Als gekleurde auteur miste zij personages die meer op haar leken. Daarom heeft ze haar Indiase achtergrond verwerkt in haar boek, waarmee ze een schrijfwedstrijd won en een boekcontract kreeg.

Haar passie voor boeken heeft ze van haar moeder. Juist daarom was ze zo trots toen ze haar boek o.a. mocht promoten in Suriname, op de vroegere school van haar ouders.

Rima: "Toen ik de 'strijd voor diversiteit'-beweging ontdekte in de boekenwereld ging er een wereld voor me open. Waarom schreef ik mezelf altijd uit mijn zelfbedachte werelden? Waarom dacht ik onbewust dat er geen plek voor mij was? Ik schreef mezelf en mensen die op mij lijken uit verhalen, omdat de media me hadden geleerd dat er geen plek was voor iemand die niet wit was."

Lees onderstaand het interview van Rima Orie.

Achtergrond

Kun je wat meer vertellen over je familie?

Ik kom uit een gezin met vier kinderen, namelijk mijn zus, broer, zusje en ik. We zijn erg hecht met elkaar en pas geleden ben ik met mijn zusje verhuisd naar Den Haag. Ik mis ontzettend alle chaos in huis moet ik zeggen. Het is nu veel te stil in ons appartement, haha.

Hoe was je als kind?

Vrij stil, verlegen (buitenshuis in elk geval, maar dat waren mijn zussen en broer ook – thuis aan de andere kant...) en dromerig. En net zo leesverslaafd als nu. Mijn moeder nam me regelmatig mee naar de bibliotheek, omdat zij net zoveel van lezen hield – en houdt – als ik. Vandaar dat ik al op jonge leeftijd een leesverslaving ontwikkelde.

Ook hield ik al vrij jong van tekenen. Een andere hobby die ik gemeen heb met mijn moeder. Creatief bezig zijn was – en is – echt mijn ding. Schijnbaar was ik op jonge leeftijd ook een stuk sportiever dan nu, haha. Op foto's trok ik wel altijd een nors hoofd (waar ik bij anderen bekend om stond). Ach ja, laten we zeggen dat ik destijds al hard nadacht over de problemen in de wereld en dus fronsend door het leven ging.

Welke drie levenservaringen waren bepalend voor jou als persoon? En waarom?

Oh, wow. Drie belangrijke momenten in mijn leven waren mijn masterdiploma behalen, eerste worden bij een schrijfwedstrijd waarmee ik een boekcontract won en de dag dat ik naar Den Haag verhuisde. Als ik erop terugkijk zijn dat de drie momenten die mijn leven op grote schaal – misschien niet altijd van buiten, maar zeker wel qua gevoel – veranderden. Ik ging een nieuwe stap in mijn leven beginnen tijdens die momenten.

Career

Wat doe je in het dagelijkse leven?

In het dagelijkse leven werk ik bij het Ministerie van Justitie en Veiligheid als hoor- en beslismedewerker. Ik behandel visumzaken die in eerste aanleg zijn afgewezen.

Verder ben ik eveneens werkzaam als auteur. Dat is een veel lossere beroep waarbij het vooral aan mezelf ligt of er boeken komen, haha. Mijn eerste boek, *De Zwendelprins*, is april vorig jaar gepubliceerd. Op dit moment werk ik aan een nieuwe fantasy. Veel durf ik er nog niet over te zeggen, maar het speelt zich in elk geval niet af in dezelfde wereld als *De Zwendelprins*.

Wat heb je gestudeerd? En waarom heb je voor deze studie gekozen?

Ik heb rechtsgeleerdheid gevolgd aan de Universiteit van Utrecht en heb tijdens mijn masterjaar een specialisatie in privaatrecht, specifiek ondernemingsrecht, gedaan. In eerste instantie had ik voor de studie gekozen omdat ik heel graag bij een NGO wilde werken als mensenrechtenjurist. Eenmaal tijdens de studie bleek ik het puzzelwerk leuk te vinden van het privaatrecht, maar in de praktijk ben ik weer een andere kant op gerold, waardoor ik nu werkzaam ben bij de overheid.

Hoe ziet een “typische” week er bij jou uit?

Op dit moment werk ik 36 uur bij het Ministerie van Justitie en Veiligheid. Vier van de vijf weekdays ben ik dus overdag aan het werk. In de avonden ben ik vaak aan het schrijven of lezen en in de weekenden reis ik regelmatig naar mijn ouders om daar een paar dagen bij hen door te brengen.

Je hebt een Instagram genaamd: 'Rimaoriebooks'. Waar komt jouw liefde voor boeken vandaan?

Dat heb ik eigenlijk al een beetje verklapt. Door mijn moeder, zelf een boekenwurm, ben ik praktisch opgegroeid in de bibliotheek. Schijnbaar deed ik haar al na voordat ik daadwerkelijk woorden kon lezen. (Dat wil zeggen: ik greep gewoon een boek, bladerde er doorheen en sprak random woorden uit – precies zoals ik mijn moeder zag doen). Ik ben dan ook van mening dat kinderen het beste en snelste lezen als hun ouders dat ook doen.

Het mooiste aan lezen vind ik dat ik even kan ontsnappen aan de sleur van onze eigen wereld en nieuwe werelden kan ontdekken. Ik hou ervan om even helemaal in een andere, vreemde magische wereld te zijn. Daarnaast vind ik bij fantasy het ook heel interessant om te zien hoe samenlevingen worden opgebouwd, hoe deze werken en hoeveel impact een kleine verandering kan hebben. Het analyseren van hoe de wereld en mensen werken op sociologische en psychologische wijze is één van mijn favoriete bezigheden.

Wat zijn de drie beste boeken die je hebt gelezen en waarom?

Ooh, ik vind vragen als deze zo vreselijk, want er zijn gewoonweg té veel goede boeken. Ik ben zelf een ontzettende fantasyfan – wat je ook terugziet in de verhalen die ik zelf schrijf – maar als ik een top drie moet maken van vrij recent gelezen boeken:

Allereerst Pachinko van Min Jin Lee, een prachtig, ontroerend boek waar je een Koreaanse (immigranten-) familie door drie generaties heen volgt tijdens de Japanse bezetting van Korea en de Tweede Wereldoorlog. Een aanrader voor iedereen die benieuwd is naar een stuk geschiedenis dat we niet te horen krijgen tijdens de geschiedenislessen op de Nederlandse middelbare scholen.

Ik hou ook heel erg van de boeken van Roshani Chokshi, een half Indiase-half Filipijnse auteur wiens fantasyboeken met name gaan over de Hindu mythologie en Indiase cultuur. Haar jeugdboeken – waarvan het eerste deel is vertaald – over 'Aru Shah' zijn zo fijn om te lezen. Niet alleen herkenning op een leuke, vermakelijke manier, maar voor jongeren ook fijn om meer te weten te komen over je eigen geloof en cultuur.

Tot slot: City of Brass van S.A. Chakraborty. Een magische wereld gebaseerd op het Midden-Oosten en de mythologie uit de Islam. Het geeft een sprookjesachtig, magisch gevoel tijdens het lezen en is ook zeker interessant voor iedereen die nieuwsgierig is naar andere geloven, politiek en magie.

Je hebt een boek geschreven genaamd: 'De zwendelprins'. Waar gaat dit boek over?

De Zwendelprins is een sprookjesacht verhaal waar je een keukenhulp volgt genaamd Simran, die nieuwsgieriger is dan goed voor haar is zich daardoor halsoverkop in een avontuur stort waar ze niet op gerekend had. Ze gaat namelijk – niet geheel vrijwillig – op zoek naar een kostbaar amulet en de lang verdwenen kroonprins van haar land. Suryan is een zelfverzonnen land dat is gebaseerd is op het oude India. Verwacht radja en rani's, een maharadja, sari's en salwar kameez', de viering van divali en dat allemaal verpakt in een spannend avontuur.

Wanneer/hoe kwam je op het idee om dit boek te schrijven?

Ik hou ontzettend veel van sprookjes. Toen ik net begon met schrijven, bedacht ik vaak eigen sprookjes en ook later baseerde ik veel van mijn originele werk op sprookjes (hertellingen). Jarenlang speelde ik daarom al met het idee om een eigen sprookje te verzinnen. Niet een hertelling van een bestaand sprookje, maar iets nieuws dat dezelfde opbouw ervan had. Dat ik mijn Hindoestaanse achtergrond erin heb verwerkt, is eigenlijk te danken aan de 'strijd voor diversiteit'-beweging die van de Verenigde Staten naar Nederland is overgewaaid.

Zoals veel gekleurde auteurs schreef ik in mijn verhalen altijd witte hoofdpersonages. Het kwam niet eens in me op om personages erin te schrijven die op mij leken. Ik filterde alles wat Hindoestaans was, zowel uiterlijk als innerlijk, heel handig onbewust uit mijn verhalen.

Toen ik de 'strijd voor diversiteit'-beweging ontdekte in de boekenwereld ging er een wereld voor me open. Waarom schreef ik mezelf altijd uit mijn zelfbedachte werelden? Waarom dacht ik onbewust dat er geen plek voor mij was? Hoe kan het dat dit zo vanzelfsprekend was? Het is zo vreemd om stil te staan bij de antwoorden ervan. Ik schreef mezelf en mensen die op mij lijken uit verhalen, omdat de media me had geleerd dat er geen plek was voor iemand die niet wit was. Zij het bewust of onbewust.

Zodra ik me dat had gerealiseerd, zorgde ik ervoor dat ik op verschillende vlakken meer diversiteit in mijn verhalen verwerkte. En toen ik eindelijk een concreet idee kreeg voor het sprookje dat in mijn hoofd spookte, wist ik al meteen dat ik mijn Indiase achtergrond erin zou verwerken. Ik besloot het uit te werken en in te sturen voor een schrijfwedstrijd van uitgeverij Moon. Het sprookje gaf ik de titel 'De Zwendelprins' en is het verhaal geweest waarmee ik de wedstrijd heb gewonnen. (YAY!)

Wat waren de grootste uitdagingen tijdens het schrijven van dit boek?

Er zijn twee worstelingen die me zelfs na voltooiing van het boek niet hebben losgelaten. Het eerste is perfectionisme. Door perfectionisme schrijf ik om te beginnen al veel langzamer, omdat ik bij elke alinea, elke zin, elk woord dat ik schrijf het gevoel heb dat het de verkeerde is. Dat er ergens een béter woord bestaat dat ik nog niet heb uitgevonden en nooit zal uitvinden om dat moment perfect te kunnen beschrijven. Perfectie bestaat niet, dat weet ik, en toch willen mijn hersenen dat ik het desondanks op papier neerzet. Ik schrijf ondanks het gevoel door, omdat het liefste wat ik in de wereld doe creëren is. Het is alleen niet altijd even makkelijk.

Een andere uitdaging had meer met mijn Hindoestaanse achtergrond te maken. Tijdens het schrijven en voor uitgave van De Zwendelprins had ik me ingelezen in de ervaringen van andere internationale, gekleurde auteurs die over hun eigen cultuur een fictieboek schreven. Doorgaans werden fantasyboeken niet heel goed beoordeeld. In het Westen wordt door het grootste gros van het lezerspubliek – die wit zijn – niet altijd begrepen hoe een Niet-Westerse cultuur in elkaar steekt. De nuances gingen aan hen voorbij. Ze vonden de redematies van de personages vreemd, de termen in een andere taal te verwarrend en de cultuur in algemene zin overweldigend. Ik worstelde heel erg met aan de ene kant het gevoel dat ik het verhaal zo authentiek mogelijk wilde schrijven en aan de andere kant dat ik rekening moest houden met mensen die onze cultuur niet begrijpen. Daarbij wilde ik op meerdere vlakken diversiteit in mijn boek verwerken.

Als gekleurde auteur weet ik als geen ander hoe het is om jezelf nooit in de media te zien. Ik wilde representatie bieden aan meerdere minderheden, ook al wist ik dat dit zou botsen met de meningen van sommigen. Het houdt me nog steeds bezig, maar ik moet zeggen dat ik een begin heb gemaakt met het loslaten van waarde hechten aan meningen van mensen die toch geen deel uitmaken van mijn cultuur en/of de representatie die ik in mijn boek heb verwerkt. Niet iedereen zal blij zijn. Dat is helaas het leven. Ik schrijf in elk geval door.

Je hebt een paar maanden geleden dit boek gepresenteerd aan leerlingen van een school in Suriname. Waarom heb je dit gedaan en hoe heb je dit ervaren?

Dat klopt, inderdaad! Omdat mijn ouders zijn geboren in Suriname was het altijd al een droom van me om mijn boeken daar ook beschikbaar te maken. Hoewel De Zwendelprins een fantasy is die hopelijk door iedereen met plezier kan worden gelezen, vind ik het specialer als mensen die dezelfde achtergrond met mij delen het boek lezen. Zij zullen er toch delen in herkennen, die witte Nederlanders niet erin terug zullen zien. Toen ik op vakantie was, heb ik dan ook samen met mijn vader werk van gemaakt en het boek aan twee bibliotheken en een school geschonken!

Het was een ontzettende leuke ervaring. Ik moet zeggen dat ik meer bezig ben geweest met het promoten van 'lezen is leuk!' dan daadwerkelijk mijn boek, haha, maar ik hou ervan dat Suriname zo divers is. Ik hou ervan dat ik leerlingen voor me had die in dezelfde schoolbanken zaten als waar mijn ouders eens zaten.

Wat kunnen wij de komende 5 jaar van jou verwachten op carrière gebied?

Hopelijk nog zeker twee boeken op mijn naam. Ik ben al druk bezig met boek 2 en met een beetje geluk kan ik dat verhaal doortrekken naar een trilogie, maar of dat daadwerkelijk lukt zullen we nog zien. Fingers crossed!

Hindoestaanse cultuur

Hoe zou je de Hindoestaanse cultuur omschrijven?

Voor mij zit de Hindoestaanse cultuur vol met tradities, geloof, respect, eer en hechte families. Kortgezegd: het zit vol kleur, geur en warmte, maar ook met restricties, regels en rolverdelingen. Hieronder ga ik op drie aspecten in:

Allereerst is de hechte band tussen familieleden typisch Hindoestaans. Al denk ik dat de meeste Niet-Westerse culturen meer de nadruk leggen op familie en, in verlengde daarvan, het volk als collectief. Voor mij is die hechte band tussen familie fijn. Mijn familie altijd voor me klaar en steunen me in alles (en vice versa), maar ik kan me goed voorstellen dat het in andere gevallen verstikkend kan werken. Met name als de familie bepaalde verwachtingen heeft en de kinderen daaraan moeten voldoen ongeacht wat ze zelf willen.

Verder is de schaamtecultuur er ook wel een kern van. 'Wat zullen anderen wel niet zeggen/denken?' is bij uitstek dé zin die je het vaakst hoort tijdens gesprekken. Ik geloof dat dit ook voortkomt uit de nadruk op het collectief. In plaats van 'ik doe wat goed is voor mij' wat in het Westen vooral leeft is het 'ik doe wat goed is voor iedereen'. En als je áltijd rekening houdt met anderen, ga je ook meer denken in de trant van 'wat zullen anderen denken?' in plaats van te doen wat je zelf wil. Het is geen slechte eigenschap om aan anderen te denken. In het Westen wordt er soms iets te veel alleen aan zichzelf gedacht,

naar mijn mening. Alleen geloof ik dat het in de Hindoestaanse cultuur zo is doorgeslagen dat je loskoppelen van de mening van anderen bijna geen optie meer is.

En tot slot: een cultuur met een alcoholprobleem. Inmiddels ga ik niet meer om de week naar een Hindoestaanse bruiloft van een familielid, maar wat me altijd bij is gebleven hoe – met name – de mannen zo ontzettend veel dronken. (Ook tijdens andere familiefeestjes). Vrouwen ook wel, maar met name de mannen.

Welke drie taboes kunnen belemmerend zijn voor Hindoestaanse vrouwen?

De schaamtecultuur, de traditionele rolverdeling van man-vrouw (als die in stand wordt gehouden door de familie) en de gedachte dat ze met niemand binnen hun familie kunnen praten over hun eigen dromen, wensen en problemen.

Als je googled op “Hindoestaanse Vrouwen” kom je behalve positieve termen zoals ‘succesvol’ of ‘modelburger’ ook termen tegen als: verstikkende omgeving, eenzaam, depressie etc. Hoe kunnen wij dit verbeteren?

Het belangrijkste is naar mijn mening voor meer openheid in de gesloten gemeenschap. Dit soort interviews zijn daar echt een meerwaarde in. Meer openheid voor worstelingen, voor problematisch gedrag en meer begrip voor elkaar.

Ik denk dat als we met z'n allen meer met elkaar praten en begrip voor elkaar tonen, dat er ook minder eenzaamheid zal heersen. Dat Hindoestaanse vrouwen minder het gevoel hebben dat ze er alleen voor staan. Ik denk dat met name ouders hierin een grote rol hebben. Geef vrouwen – en zeker opgroeiende jonge meisjes – meer vertrouwen in hun kunnen en minder verwachtingen over een bepaalde rol die ze moeten vervullen. Zolang je ze liefde geeft, komen ze wel op hun pootjes terecht.

Hindoestaanse Vrouw Anno Nu

Rima is creatief, opmerkend en een bruggenbouwer. Hierbij focust ze zich op ontwikkelingen en problemen in de wereld en vertaalt ze dit in een mooi verhaal. Begrijpend voor jongeren. Ze stimuleert kennis en heeft een voorbeeldrol. Rima is een Hindoestaanse Vrouw Anno Nu.

(<https://hivancommunity.com/2020/01/24/hivan-schrijver-auteur-rima-orie/>)

Recensies over De Zwendelprins

Recensie 1 – 'De Zwendelprins' (www.pluizenbol.nl)

Prachtig young adult fantasy-verhaal van winnares Moon YA Contest!

Als nieuwsgierige keukenhulp is de 17-jarige Simran op de hoogte van de meest kleurrijke verhalen en de smerigste roddels die er in het paleis de ronde doen. Toch is er slechts één verhaal dat zowel haar als de rest van de bevolking van Surya in de ban houdt: de mysterieuze verdwijning van de kroonprins.

Tot er, tien jaar na zijn verdwijning, een prins uit het Noorden bij het paleis verschijnt met de belofte de kroonprins terug te vinden. Zal het deze mysterieuze prins lukken? Of heeft zijn bezoek een heel ander doel?

Mijn verwachtingen voor De Zwendelprins waren hooggespannen. Ik ken Rima al best een tijd. Een paar jaar geleden stuitte ik op haar Wattpadprofiel (PicadillyCircus) waar ze destijds nog Mira Noir was.

Overigens een geniale manier om je eigen naam in een pseudoniem te stoppen, terwijl niemand doorheeft wat je echte naam is. Ben ik te dom voor, geloof ik.

Maar goed, ik ontdekte haar daar en begon te lezen. De verhalen van Rima vind ik stuk voor stuk leuk (nou ja, die ik las dan) en dat zorgde ervoor dat ik zeker wist dat ik De Zwendelprins leuk zou vinden. Ik riep het luidkeels in de appgroep van mijn leesclub. Ik verwachtte het gewoon, zonder twijfelen. Maar dat pakte anders uit.

Laat ik voorop stellen dat De Zwendelprins zeker geen slecht boek is en dat de 3.5 ster die ik gaf, ook echt niet slecht is. Ik bedoel: als je vaker mijn recensies leest, weet je dat ik een kritische trut kan zijn als het gaat over boeken. Dat ik niet gauw tevreden ben. Dat ik meestal drie sterren geef en maar heel zelden vier of vijf.

De Zwendelprins is echt een Young Adult boek. Zowel met gebeurtenissen als met de personages. Hoofdpersoon Simran is zeventien, maar ik vond haar best jong overkomen. Ik weet niet of het komt, omdat ze best beschermend opgegroeid is en nooit meer dan de paleiskeukens gezien heeft of door iets anders. Maar ik dacht eigenlijk dat ze veertien, vijftien was, zo kwam ze op me over.

Ik vond Simran best oké, maar om eerlijk te zijn had ik niet echt een klik met haar. Af en toe maakte ze wel iets los en wilde ik haar door elkaar rammelen, maar voor een groot deel was ze voor mij een beetje vlak en plat. Wel vond ik het leuk dat Simran niet het perfecte personage is op wie iedereen verliefd wordt.

Rima's schrijfstijl is heel vlot en leest gemakkelijk weg. Bij dit boek had ik even moeite om erin te komen, maar dat had alles te maken met de setting waarin het verhaal zich afspeelt. En misschien ook wel omdat het begin best traag gaat voor mijn gevoel. Ik heb altijd een beetje moeite met tragere verhalen.

Er zaten behoorlijk wat termen in waar ik nog nooit van gehoord had. Ik kwam er aan het einde achter dat er een begrippenlijst achterin het boek zat.

Heel handig, maar omdat ik het ebook las, ontdekte ik het pas te laat, haha. Overigens zijn de betekenissen ook wel te snappen als je niet alle woorden snapt, want het is goed uit de context te halen.

Het is een cultuur waar ik vrijwel niets van weet en dus vond ik het intrigerend.

De setting vind ik zeker origineel. Waar het zich exact afspeelt, weet ik niet, maar het doet me denken aan India, Pakistan, dat soort landen en dat vind ik zeker tof.

Ik weet dat Rima een deel van haar familiecultuur erin gestopt heeft. Het is een cultuur waar ik vrijwel niets van weet en dus vond ik het intrigerend.

En ook leuk dat De Zwendelprins dus ook een boek is met diverse personages, ook al wordt daar niet zo de nadruk opgelegd. Ik vind diversiteit belangrijk, maar het hoeft niet per se overduidelijk divers te zijn. Dit is wel duidelijk divers, maar toch ook niet. Lekker duidelijk dit, Liz, echt heel duidelijk.

Liefde heeft geen uitgebreide rol in dit boek, da's ook weleens verfrissend. In veel YA's wordt de hoofdpersoon meteen een jonkvrouwe in nood zodra ze de liefde van haar leven tegenkomt. Ugh. Simran heeft gelukkig nergens last van weke knietjes of 'help me! ik ben in nood!' gedrag.

Nog een pluspunt is dat De Zwendelprins een standalone is. De meeste boeken zijn series, dus het valt op als een boek dat niet is. Niets mis met series, maar soms wil je gewoon een boek tussendoor en niet nog vijf boeken doorlezen om te weten hoe het eindigt met Jip en Janneke.

De Zwendelprins vind ik zeker een originele, interessante YA, maar voor mij had het niet de magie en pakte het me niet. Ik kon niet zoveel met de hoofdpersoon en om eerlijk te zijn had ik toch wat meer verwacht. Wat mij betreft is dit duidelijk een debuut.

De cover vind ik wel erg gaaf en heeft misschien wel internationale allure. Als ik alleen de cover zou zien, zou ik zo denken dat het een vertaald boek is.

Wel hoop ik dat Rima ook eens contemporary boeken uit gaat brengen, want die op Wattpad kon ik zeker waarderen. En schrijven kan ze ook zeker wel. Ik ben heel benieuwd naar volgend werk.

Recensie 2 – 'De Zwendelprins' een boek vol diversiteit van eigen bodem (www.geekish.nl)

Door Rosanne

Rima Orië heeft met haar verhaal De Zwendelprins in 2017 de Moon YA Contest gewonnen. Ze mocht daarom het verhaal als boek uitgeven bij uitgeverij Moon. Deze oosterse fantasy met prachtige cover neemt je mee ver weg van hier en heeft invloeden van de Indiase cultuur. Het boek zit bomvol intriges, diversiteit, avontuur en natuurlijk wat langzaam bloeiende liefde. Toen ik de cover zag en het verhaal las kon ik niet anders dan het boek aanschaffen.

Waar gaat De Zwendelprins over?

De Zwendelprins gaat over de 17-jarige Simran die als keukenhulp werkt in het paleis. Ze is nieuwsgierig en geen enkel verhaal of roddel blijft voor haar geheim. Maar er is één verhaal dat Simran en het volk al jaren in zijn greep houdt: de mysterieuze verdwijning van de kroonprins van Suryan. Twintig jaar na de verdwijning van de prins arriveert er een jonge prins uit het koude Fengart aan het hof die beweert de prins te kunnen terugvinden. Simran is verbaasd als hij haar om een gunst vraagt die heel haar leven zal veranderen. Ze snakt al haar hele leven naar de wereld buiten de paleismuren en de verhalen die het met zich meebrengt. Toch twijfelt ze, kan ze de prins wel vertrouwen of zijn zijn plannen helemaal niet zo nobel als ze lijken?

Laat je onderdompelen in een land ver weg van hier

In de Zwendelprins lees je over een wereld met Indiase en Hindoeïstische invloeden. Door deze invloeden krijgt het verhaal een exotische vibe waar je jezelf helemaal in kan verliezen. Door de schrijfstijl van Orië voelt het soms alsof je samen met Simran door het paleis loopt en de verschillende exotische gerechten al op je tong proeft. Je maakt in dit boek kennis met verschillende goden die in Simrans cultuur belangrijk zijn.

Je ontdekt samen met Simran de wereld buiten de keukens en met elk hoofdstuk ontdek je dat ene beetje meer, exotische verhalen, koningshuizen en magie. Gaandeweg leer je over de verscheidene woorden die in deze fictieve wereld worden gebruikt, waardoor het voelt alsof je een nieuwe taal leert. Dit boek staat voor een avontuurlijke vakantie waar je meer ziet dan alleen het strand.

Diversiteit

Wat mij het meest verraste is de diversiteit onder de personages. ik vond het superinteressant om over Bhoomi te lezen, een personage dat doof is. In het boek is ze een van de leden van de groep die met de zwendelprins werkt. Wat me echt fascineerde is dat elke keer wanneer er in het verhaal gebaren werden gebruikt er een ander lettertype werd gebruikt.

Doordat Rima dit heeft verwerkt in haar boek kon ik me een goeie voorstelling maken van hoe de gebaren en de verschillende scènes met gebaren eruit zagen in het boek. Ook vond ik het leuk om te lezen dat er een koningshuis was met twee Rani's (koninginnen). Het verhaal erachter leek zo echt en de twee Rani's waren ook weer zo verschillend van elkaar. Al met al vind ik de diversiteit in dit boek sterk neergezet; er zijn veel dingen in het boek die ik nog niet eerder gelezen heb.

Conclusie

Dit boek is een must read als je houdt van avontuur, verre landen, geschiedenis en magie. De zwendelprins neemt je meer naar een land hier ver vandaan waar je lekker in kan ontsnappen. Rima heeft een fijne schrijfstijl die je in rap tempo de pagina om doet slaan. Dus pak je spullen maar vast in en bereid je voor op deze avontuurlijke minivakantie.